

подобренията не сж приспособими за насъ селянитѣ“. И то за това тѣ бѣхж въ правото си, защото тѣ да ся само скотовѣдци, но тѣ ся повече: Земледѣлци, Лозари, Градинари, пазятъ за сѣно ливадитѣ си и пр. за това мѣриитѣ имъ не сж тѣй широки, както биваха тия въ по Южната частъ на Доброджа, която отъ паметивѣка, при всѣка война сж я обрѣщали на селище, най-паче отъ както почнали руситѣ отъ 200 години на насамъ, прѣзъ всѣки 20—25 години, да отварятъ война съ турцитѣ, та поради тѣсния Доброджански полуостровъ, втикнатъ толкова къмъ Севѣръ, между Влахия и Черното море, която я дѣли само Дунава и отъ Молдовия и Басарабия. То турскитѣ още съ не убоздани войски — наречани: Еничарии, Дели-башии, Башибузуци и др. се прѣзъ нея се приминували къмъ Севѣръ и до като ставали биткитѣ имъ: Около Азовско море, Мала Руссия, Полша; но на връщани, най-паче откакто почнали войнитѣ да ставатъ: въ Басарабия, Молдовия и Влашко. До 1739 г., И като почнали слѣдъ 1773 г.—1877 г. Тията на войнитѣ да ставатъ се въ Доброджа, тѣй напр. Войната отъ 1709 г. която сж е продължила и свършила съ разбиванието на Карла XII Шведцки, на 27 Юний 1711 г. Доброджа е била цѣлата упостошена т. е. отъ Мачинъ, Сакча и Тулча до Варна и Шуменъ. И слѣдъ това е притарпѣла Доброджа до 1877 г. Още 6 пѣтя разорение е дала, до като цѣлата ѝ Севѣрна страна, прѣзъ 1878 г. 1-й Декемвр. стана Романска провинция. Но тукъ не ми е никакъ думата за послѣдния превратъ а ми е, че тъкмо по врѣмето на първия ми опитъ (1857—62 г.), гаче изникнахъ едно слѣдъ другъ: Модитѣ, Черковния въпросъ, приготвление за общо въстание, за прилагание на нови: мѣрки, тѣглилки, пари и замѣнение на Календаря, който Календарски въпросъ, почналъ бѣше да ме интересува дори повече и отъ Подобренieto. По тия причини и други, които тъкмо прѣзъ този периодъ, отъ 1855—61 г. когато вече гражданитѣ ся ударили: на модния раскошъ въ облякло, мебелъ както въ кѣшатѣ така и въ дюкянитѣ си, да ги мобилирватъ, по вкусѣтъ на „алафрангата“ отворихъ ся на вредъ „шантани“ ушѣ певачки, както ги наричаше Караджата, хотели а въ тѣхнитѣ стаи не слугувахъ като въ проститѣ ханища: момчета или маже, а отъ тия, които вече „негодни“ за въ бардацитѣ, или отъ тия съ присипнатъ вече гласъ отъ добрина — „певачки“. Отъ друга страна и отъ училищата почнахъ да излизватъ съ раскошното въспитание учители, вече и